

Jsem ráda, že jste si i dnes udělali čas na Bez obalu!

V minulém týdnu naší zemi doslova otřásl návrh ministra Stanjury na zvýšení DPH, kterým chce ještě více přitížit lidem v České republice! Vládní pětidemolici zřejmě nestačí, že inflace je v naší republice o 1/3 vyšší než ve zbytku EU, a tak nás zřejmě tímto neuváženým krokem chtějí opět dostat na úplnou špici. Za absolutní skandál a doslova prasárnu pak považuji to, že zatímco lidem zdraží pivo, ubytování, drtivá většina volnočasových aktivit, vodné, stočné, jízdné i léky, snížena bude daň z hazardu. Ministr Stanjura tím jasně dává najevo, komu jde on i celá asociální vláda na ruku, a to i na úkor toho, že tím další tisíce lidí v Česku posune pod hranici chudoby!

Vláda chce svou vlastní neschopnost nechat zaplatit ty, kteří jsou už nyní v nejméně ohrožení – DPH na sociálně citlivé zboží by z Česka v tomto ohledu udělal naprostý extrém. Česká republika by se se sníženou sazbou 14 procent stala smutným premiantem mezi evropskými zeměmi – takhle vysokou sníženou sazbou, která se týká právě položek jako jsou léky, pleny, nebo třeba knihy, nemá nikdo jiný v Evropě. Tohle je ta moderní vyspělá země pro lidi, kterou z nás vládní koalice chce mít? Aby u nás z kapes matek samoživitelek, studentů či seniorů odcházelo nejméně peněz v rámci EU? Na tohle se ODS a zbytek pětidemolice se svými experty osm let v opozici chystal? A to všechno se bude dít, zatím co zlevňovat bude hazard ničící rodiny? Pokud tohle nebude poslední hřebíček do rakve Fialovy vlády, tak už nevím, co by to mělo být.

Ačkoli po reakcích veřejnosti, odborníků i vládě jinak nakloněných ekonomů, hodil Petr Fiala zpátečku a řekl, že je to vlastně jen pracovní materiál – i přesto, že už jej Stanjura aktivně komunikoval – aspoň můžeme vidět, kudy se úvahy vlády ODS, lidovců, TOP09 a PirSTANU ubírají. Pojďme se tedy v tabulkách podívat na to, co všechno dle Stanjurova děsivého plánu podraží a o kolik v průměru. Pokud vláda argumentuje tím, že v příjmové složce státního rozpočtu zkrátka je potřeba zaplnit díry, což by v žádném případě neomlouvalo to, že je chce plnit právě z kapes nízkopříjmových a střední vrstvy, ani tento argument podle Luboše Kastnera, garanta Asociace malých a středních podniků, neobstojí. Sociální dopady Stanjurových propočtů DPH totiž mohou být pro spoustu podnikatelů fatální. Dražší pivo totiž ve vesnicích totiž bude znamenat snížení poptávky, což bude znamenat další ránu pro hospodské, kteří se ve spoustě případů ještě ani nestačili vzpamatovat z dopadů covidu. Dle propočtů by pivo jen díky navýšení daně zdražilo o více než pět korun, úbytek návštěvníků ale může hospodské ve snaze o přežití donutit k ještě výraznějšímu zdražení a ty nejmenší hospůdky ve vesničkách, kde často plní roli míst pro setkávání, tohle prostě nemusí přežít. Zdražovat bude ale také kultura – koncerty až o desetinu – podobně to bude také s ubytováním v hotelech, při návštěvách fotbalových zápasů, ale i v případě centrálního topení. Léky, noviny a jízdné zdraží sice méně, přesto se ale při současných cenách a klesající kupní síle našich občanů nabízí otázka, proč i na těchto položkách chce stát inkasovat více. Minimálně jde o negativní trend v situaci, kdy např. v sousedním Německu podnikají na rozdíl od naší vlády konkrétní kroky k tomu, jak lidi do MHD nalákat.

Vezmeme-li si položky rozpočtu modelové čtyřčlenné rodiny, kterých se bude týkat průměrné zvýšení daně o 2 %, vzrostou měsíční náklady z necelých 22 tisíc na 22 440 měsíčně. Fialova pětidemolice tak z takové rodiny vytáhne téměř 6 tisíc korun ročně navíc. A to ještě nepočítáme 15% inflaci.

Ale „veselo“ bylo i v zahraničí. Nedávná návštěva prezidenta Emanuela Macrona v Číně vyvolala v Evropě značnou kontroverzi. Nejkritičtější byli – jak jinak – politici ze střední a východní Evropy a z Německa. Jejich kritika se soustředila na Macronovu výzvu, aby se Evropané nechovali jako „američtí vazalové“. Na to reagoval ihned například polský premiér Mateusz Morawiecky, který ještě během jeho návštěvy Washingtonu zdůraznil polskou věrnost společenství s USA. Německu se zase nelíbila Macronova představa, že v budoucnosti by Evropa měla posílit vlastní vojenské schopnosti a být spíše autonomní mocností v rovnoprávném spojeneckém vztahu s USA.

Podle francouzského prezidenta by Evropa měla usilovat o „strategickou autonomii“, což Macron zmiňuje již od začátku svého zvolení do čela Francie. Nyní ovšem naznačil, že Evropa by nemusela vojensky bránit Taiwan v případě čínské invaze na tento ostrov. Podle Macrona je bezpečnost Taiwanu menším strategickým zájmem pro EU, než je pro USA, a setkávat se s taiwanskými partnery „není pro Francii prioritou“. Macronova slova vyvolala jisté sympatie i v některých dalších členských státech EU, včetně Německa a Itálie, které si přejí rozšířit své obchodní vztahy s Čínou a nechtějí se nechat strhnout do amerických snah všemožně omezovat čínský vliv.

Předsedkyně Evropské komise von der Leyenová, která Macrona do Číny doprovázela, se pokusila se od Macronových slov, zvláště pokud šlo o Taiwan, poněkud distancovat. A v Číně, kde je vnímána jako „americký kůň“, se jí dostalo o poznání vlažnějšího přijetí, než bylo pompézní uvítání Macrona.

Některých schůzek s čínským prezidentem se vůbec nezúčastnila.

Středem kritiky Macronova postoje byl především jeho distanc od amerického konfliktu s Ruskem a naznačené přání, aby Evropa zbytečně neriskovala konfrontaci s Ruskou federací. Tohoto postoje se Macron nevzdal ani po návratu do Francie, kdy se stal terčem ostré kritiky zvláště z východní Evropy, včetně České republiky. Svou podporu „strategické autonomii“ zopakoval ve svém projevu v holandském Haagu, kde svým kritikům nabídl jistou olivovou ratolest ve formě zdůraznění, že Francie i nadále podporuje status quo pokud jde o taiwanskou suverenitu. Na rozdíl od von der Leyenové se Macron dočkal plné podpory od předsedy Evropské rady Charlese Michela.

Macrona do Číny doprovázelo více než 50 podnikatelů, kteří tam podepsali 20 obchodních smluv v mnoha oblastech, od zemědělství až po letecký průmysl. Podobné množství obchodních dohod dohodl v Pekingu o několik dní později i brazilský prezident Luiz Inacio Lula da Silva. Dohody se týkají mj. i obnovitelné energie, informační technologie, zdravotnictví, technologie pro 5G telekomunikace, internetu a kybernetické bezpečnosti. Oba státy jsou velkými ekonomickými partnery. Vzájemný obchod dosáhl loni 150 miliard USD. Kromě posílení vzájemných obchodních vztahů projevila Lula zájem i o zprostředkování míru na Ukrajině. Už v lednu při setkání s německým kancléřem Olafem Scholzem navrhl Lula vytvoření skupiny zemí pro mír na Ukrajině s významnou účastí Číny. O svém mírovém plánu pohovořil Lula i v Číně. Připomínám, že Brazílie i přes značný tlak Spojených států odmítly poslat zbraně do probíhajícího ukrajinského konfliktu.

Odkaz na aktuální video naleznete zde: <https://www.youtube.com/watch?v=CB0ANyKaOIU>

Ve zkratce ke Green Dealu (z Brněnského odborného semináře):

<https://www.youtube.com/watch?v=30IQ9HX-omU>

Odpověď Dominiku Haškovi na to, kteří sportovci mohou startovat na Olympijských hrách:

<https://www.youtube.com/watch?v=2mCKF4IFF2c&t>

Krátce ke kauze „Ševčík“: <https://www.youtube.com/watch?v=UuYX6zYKII8>

Rozhovor pro Parlamentní listy: <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/-Vlezli-by-USA-do-zadku-i-s-botama-Konecna-si-kopla-kvuli-Macronovi-734466>

Těším se na setkání s Vámi

- ve středu 24. dubna od 17:00 hod. v Břeclavi (ul. 17. listopadu – Dům školství) – debata s občany
- v úterý 25. dubna od 16:00 hod. v Plzni (náměstí Republiky) – demonstrace za důstojný život v mírus